

Lovforslaget sættes til forhandling.

P. Mortensen: Det foreliggende lovforslag er en naturlig følge af den nye lov om dansk indfødsret, som træder i kraft den 1. januar. Denne lov ændrer nemlig på afgørende vis kvindens statsborgerretlige stilling, idet hun fremtidig bevarer sin oprindelige statsborgerret uanset ægteskabsindgåelse, hvilket gælder såvel for danske som for fremmede kvinder. Hensigten med denne ændring i kvindens statsborgerretlige forhold har været den, at hun også i tilfælde af ægteskab frit og uafhængigt skulle kunne bestemme, hvorvidt hun ville opgive eller bevare sin oprindelige statsborgerret; men denne for kvinden ændrede statsborgerretlige stilling nødvendiggør nu også ændringer i en række sociale love, og her er der i det foreliggende tilfælde tale om forsorsloven, folkeforsikringsloven, ulykkesforsikringsloven og den sønderjyske krigsinvalideforsørgelseslov. I disse love gøres en række rettigheder og pligter afhængige af, om vedkommende er i besiddelse af dansk indfødsret, og hvis man nu vil opretholde kravet om dansk indfødsret som betingelse for at opnå ydelser i henhold til de nævnte sociale love, vil man herved i mange tilfælde lægge et pres på danske mænds udenlandske hustruer, hvilket absolut ikke har været tilsigtet ved den nye indfødsretslovs gennemførelse.

Det er dette forhold, der søges ordnet ved det foreliggende lovforslag, som altså går ud på, at en fremmed kvinde, der efter den 1. januar indgår ægteskab med en dansk statsborger, samt andre kvinder, der i henhold til den hidtil gældende lov ville have erhvervet dansk indfødsret, stilles på samme måde som hidtil, hvad angår adgangen til at opnå ydelser i henhold til de nævnte sociale love.

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Bjerre: Hvis man ikke vil stille kvinderne dårligere efter den 1. januar, end de tidligere har været, bliver det nødvendigt at gennemføre denne lov, og sådan set kan jeg i og for sig ikke se, at der er noget at indvende mod de lovbestemmelser, der her er nævnt. Men på den anden side er jeg lidt bekymret over, at man den 13. december, nogle ganske få dage, før rigsdagen skal hjem, fremsætter et lovforslag, der dog er af denne ret indgribende art, og som skal træde i kraft den 1. januar. Jeg havde egentlig oprindelig tænkt mig, at man burde se nærmere på alle disse

bestemmelser i indfødsretsudvalget, men på den anden side vil jeg meget nødig medvirke til, at der skulle ske noget, som kunne være ubehageligt, hvis loven ikke træder i kraft den 1. januar.

Det første, jeg vil spørge den højtærede minister om, er da det, om der efter ministerens mening skulle være noget særligt til hinder for, at man eventuelt ventede med at lade loven træde i kraft til engang i januar eller 1. februar el. lign., om der derved ville ske noget uopretteligt? Der er nemlig visse ting, jeg godt kunne lide at få nærmere oplyst.

Til de forskellige ændringer i loven, som er nævnt af den foregående ærede ordfører, har jeg ikke noget at sige, men der er en regel i § 5, hvor der står:

„Foranstående regler finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor pågældende kvinde i medfør af særlige lovbestemmelser er afskåret fra at erhverve eller har mistet dansk indfødsret.“

Det er jo tilsyneladende en meget uskyldig bestemmelse, men ser man i bemærkningerne til lovforslaget, vil man finde, at der står, at der særlig er tænkt på lov nr. 379 af 12. juli 1946 med senere ændringer. Jeg ville også gerne vide, hvilke andre bestemmelser der eventuelt kunne komme til anvendelse her. Jeg er en lille smule betænkelig ved at medvirke til gennemførelse af denne bestemmelse uden nøjagtigt at vide, hvad den dækker fuldt og helt.

Der er også en anden ting, som jeg er en lille smule betænkelig ved. Det er det, at man giver kvinder den ret, som denne lov giver dem, i de tilfælde, hvor man måtte nægte en kvinde naturalisation, fordi man overhovedet ikke ønsker hendes nærværelse her i landet eller i alt fald ikke ønsker at gøre hende til dansk statsborger, uanset at hun har giftet sig med en dansk mand. Et sådant tilfælde kunne jo komme til at foreligge. Vil man så også her mene, at det er fuldt berettiget, at hun får alle de rettigheder, som denne lov giver danske statsborgere? Men min stillingtagen til, om jeg ønsker loven viderebehandlet i indfødsretsudvalget, afhænger noget af den højtærede ministers svar. Hvis dette falder godt ud, skal jeg senere komme tilbage til sagen.

Lisbet Hindsgaul: Jeg har i de mange møder, vi har haft i udvalget om indfødsretslovgivningen, været meget behersket i min begejstring over den lov, der ændrer kvindens vilkår, når hun ved ægteskab placeres her i landet. Jeg mener, at denne lov vil stille i hvert fald enkelte kvinder